

BÅLTALE SNOGEBÆK 23. juni 2014

Velkommen alle sammen til vor halvårlige bålfest her i Snogebæk.

Tiden løber jo hurtigt. Det er kun et halvt år siden, vi fejrede vintersolhverv netop her; med bål, fakler, varm fiskesuppe og brød, men i buldrende mørke og kulde. Nu er vi nået til et tidspunkt der i hvert fald burde føles varmere, Sankt Hans aften - eller sommersolhverv - hvor vi med orkester, fakler, bål, heks og æbleskiver skal fejre årets længste dag.

Velkommen til de mange gæster ude fra og her fra øen, til de mange ”snogebæk’kere” og til de mange frivillige der år efter år sørger for bål, fest og æbleskiver og uge efter uge sørger for fælles aktiviteter i vor by.

En ganske særlig velkomst til vore norske gæster, skoleorkestret fra Furnes i Ringsaker ved Hamar. Særlig velkomst, fordi det er 200-året for Eidsvoll-forfatningen af 17. maj 1814. Norges dåbsattest!

Årets gang FØR Det vi fejrer her på bålpladsen i Snogebæk både ved vinter- og sommersolhverv er jo solen. Vi fejrer årets gang, forår, sommer, høst og vinter, sådan som årstiderne styres af jordklodens skæve runddans omkring solen. Fra den korte og kolde sol i december hvor vor nordlige del af kloden vender bort fra solen til midsommer hvor solen lyser længst.

Årstiderne og solens gang har formentligt været fejret som selve livets grundlag lige så længe der har været mennesker på Jorden. Vi ved i hvert fald nu, at vore fjerne forfædre for 5000 år siden, i stenalderen, fejrede solen i deres trætempler på Rispebjerg, her i Povlsker sogn. Noget lignende har man endnu ikke fundet andre steder end her, endnu, men vi ved fra helleristningerne på Nordbornholm om hvordan man for 3000 år siden mente, at solen blev transporteret på vogne og skibe af guder, der derfor skulle formildes og smøres ved ofre.

Årets gang NU Siden er skikken – soldyrkelsen - og i øvrigt vor viden om sol og jord blevet **revideret og moderniseret**. Vi tror ikke længere at solen går rundt om jorden – det er omvendt. **Ofringerne** er blevet reduceret til en heks på bålet og vore hedenske forfædre og guder er sunket i jorden og er blevet til de ”underjordiske”. Vinter- og sommersonhverv havde dog en sådan kraft, at festerne blev overtaget af **Kirken** og blev til henholdsvis Christi fødsel og Christi dåb. Dåben ved **Johannes Døberen**, altså den Johannes der hedder Sankt Hans på dansk og ham vi synger om i Midsommervisen. Men nu som da er det i virkeligheden årets gang vi fejrer, frugtbarhed og død, grundværdierne for liv, omgivelser og samfund.

Livets gang I manglen på en egentlig solguder er det i stedet samfundet, dets opretholdelse og udvikling vi fejrer, symboliseret med vore bål. Det gælder også Snogebæk, der som andre små bysamfund der har været gennem en så voldsom omstilling, at det kunne ligne en døds kamp. **Fra et selv bærende fiskeleje i 1980’erne til et pensionist- og turistcenter**. Det er disse udfordringer vi i fællesskab og i kraft af byens foreningsliv prøver at løfte. De ydre tegn er bl.a. vinter- og sommersonhverv, loppemarkederne hver lørdag og havnefesten sidst i juli.

På det sidste er det endda lykkedes Snogebæk at forme og få tilsagn om **byfornyelsesplaner i millionklassen**. Pengene skulle i hvert fald komme, siges det og det disse penge og den frivillige indsats, der gerne skulle gøre byen endnu mere attraktiv for borgere og gæster. Som en første begyndelse vil havnen allerede 5. juli i år, åbne **et lille museum** der med et stort antal fotografier vil vise byen, som den så ud som fiskerleje fra omkring 1900 til nu. Museet vil fortælle om de værdier vi ønsker at bevare og den fremtid vi ønsker at skabe for Snogebæk, byens gæster og beboere.

Så velkommen til Jer alle, velkommen til den bålfest der er blevet holdt på disse kanter de seneste 5000 år. Lad os også i år, nu som før, glæde os sammen, tænde bål og syng Midsommervisen sammen.